

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Crec en Déu

Celebrem avui, en la solemnitat de la Santíssima Trinitat, el que podríem dir que és la festa del misteri i de la realitat més profunda de Déu, el nucli central de la nostra fe. Tant és així, que tota la nostra vida gira al voltant d'aquest misteri, i quan per exemple comencem qualsevol celebració o pregària comencem sempre «En el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant». I el mateix fem a l'acabar i al rebre la seva benedicció al final de les celebracions de l'Eucaristia i de la litúrgia.

Però ens hauríem de preguntar qui és Déu per a nosaltres, com és el Déu en el

que creiem i ho afirmem quan resem les paraules del Credo. Quina imatge tenim nosaltres de Déu? Perquè, si bé Déu se'ns ha anat revelant al llarg de tota la història de la salvació, en les Sagrades Escriptures, ha sigut Jesús qui, a l'arribar la plenitud dels temps, és a dir ara, ens ho ha revelat. Mai no haguéssim pogut arribar a conèixer qui és i com és Déu, si Ell mateix, no ens ho hagués manifestat en el seu Fill estimat. Com diu la carta als Hebreus: «En moltes ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies, que són els definitius, ens

ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, per mitjà del qual ja havia creat el món» (He 1,1).

Ell és el Fill etern de Déu, que s'ha encarnat i s'ha fet home com nosaltres, i se'ns ha presentat com el que és, el Fill de Déu, i ens revela que, si hi ha un Fill, també hi ha un Pare. I ens revela que també hi ha un Esperit Sant. Per això, davant la pregunta d'en quin Déu creiem nosaltres, la resposta només pot ser que creiem en el Déu que Jesucrist ens ha revelat, un Déu únic, que és Pare, i és Fill, i és Esperit Sant. Un Déu que és amor etern i que ens ofereix viure en la seva família, en el seu amor: «El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor. I l'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic perquè visquem gràcies a Ell... Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut» (1Jn 4, 8-16).

Avui felicitem Déu per aquesta festa del seu misteri, del seu amor, i donem gràcies a Jesús que és qui ens ha revelat el misteri de la seva intimitat: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments, i jo pregaré al Pare, que us donarà un altre Defensor perquè es quedi amb vosaltres per sempre. Ell és l'Esperit de la veritat, que el món no pot acollir perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo. Sou vosaltres els qui el coneixeu, perquè habita a casa vostra i estarà dins de vosaltres» (Jn 14, 15-17).

En aquesta festa, l'Església celebra també el dia *Pro orantibus*, on se'ns convida a pregar i agrair a Déu el do dels nostres germans, els monjos i les monges contemplatius. Ells són cridats a una vida de soledat i silenci, d'intercessió pel món, de contemplació i lloança del misteri de Déu. La seva missió és la més important en l'Església i res no la pot substituir. Ells preguen en nom nostre i preguen per nosaltres. Avui agraiem la seva entrega i fidelitat.

ENTREVISTA

El carisma de la M. Carmen

JOAQUINA GONZÁLEZ SALAS

Enguany es compleixen 125 anys del traspàs de la fundadora de la Congregació de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors, M. Carmen del Nen Jesús González Ramos. L'any 1893, la darrera de les fundacions de les cases que va fer com a superiora general va ser la comunitat de Santa Maria del Puig, a la colònia Sedó, propera a Montserrat, motiu pel qual es va acollir a la Mare de Déu. El passat 8 de maig, al Camí de Sant Miquel de Montserrat ha estat beneït un grup escultòric de la M. Carmen. La M. Joaquina González és la superiora general de les GG. Franciscanes dels SS.CC.

Què significa aquest aniversari per a la Congregació?

Ens permet celebrar que l'amor transcendeix el temps, l'espai i les cultures, que M. Carmen està present entre nosaltres, les seves filles, i que s'ha fet realitat el desig del seu cor quan deia: «Quan miro al cel augmenten els meus desitjos d'anar per aquests mons a ensenyar a homes i dones a conèixer i a estimar Déu.»

Com definiria el carisma de la M. Carmen?

Va tenir una fe ferma. Sempre va buscar fer la voluntat de Déu en ordre a la salvació dels homes. I gaudia d'una admirable fortalesa, demostrada des de la seva joventut, que va augmentar en els anys d'esposa i de religiosa. Influïda pel carisma franciscà, va deixar com a llegat a la Congregació un intens amor a la Humanitat de Crist i una espiritualitat centrada en la grandesa dels Cors de Jesús i de Maria.

Per què la seva vocació es va dirigir a les GG. Franciscanes?

La meua vocació és clarament franciscana, perquè des del primer moment que vaig conèixer les Germanes em va captivar la seva senzillesa i proximitat, la seva alegria i la seva disponibilitat. Em vaig sentir integrada en una família oberta, que dona la mà a tothom, i que acull com a fills i germans. Un ambient així és el més adient per a descobrir l'amor del Pare i per estimar l'Església, la gran família dels Fills de Déu.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Adonar-nos del que passa al nostre entorn

Sovint coincideixo amb una senyora que vesteix pulcrament i amb molta senzillesa. La seva mirada és dolça però traspua tristesa, fins i tot dolor. Té dos fills. El marit va marxar i no n'ha sabut mai més res.

Un noi jove dorm sobre uns cartrons en el vestíbul d'una estació de metro. Un dia i un altre. Traspua soledat. Tot comença amb una escolaritat difícil i amb uns porros fumats amb inconsciència. A poc a poc passa a més. Se n'anà de casa i la degradació personal continuà. La majoria dels amics de sempre ja no hi són. Cada vegada la situació ha esdevingut més precària. En una plaça, alguns dies, un cor de joves ofereix les seves cançons. Traspuen vida, joia i esperança. Són un bon nombre de persones, les qui canten i les qui s'aturen. Entre aquestes, a algunes els brillen els ulls, dibuixen un somriure agraït, d'altres tarallegen les cançons i, fins i tot, les acompanyen picant de mans. Hi ha persones, però, que passen sense aturar-se.

Sovint caminem mirant sense veure, tancats en els nostres problemes, en les nostres cabòries, en els nostres

afers. Ser-hi, hi són, però no poden ocupar-nos totalment o esdevenir únics. No han de forçar que la nostra mirada esdevingui perduda. Si volem mirar, veient el món que ens envolta, si volem donar resposta a les necessitats del nostre entorn proper i llunyà, cal aprendre a estar atents. Mirar i copsar la realitat. Fer-nos càrrec de la situació. Adonar-nos-en. En el llibre de l'Èxode se'n diu que el Senyor no només va veure la situació d'esclavatge que vivia el seu poble, sinó que se'n va adonar. «Déu va mirar els israelïtes i es va fer càrrec de la seva situació» (Ex 2,25). Fer-se'n càrrec el va moure a l'acció. «Conec els seus sofriments: per això he baixat a alliberar-lo» (Ex 3,7-8). No ens podem quedar en la constatació. La situació, la persona demana una resposta que posa en joc el nostre esforç, la compassió i la caritat. És qüestió d'amor i servei.

Procurem caminar amb els ulls i el cor oberts, adonant-nos del que passa al nostre entorn, descobrint la crida del Senyor a la contemplació, a la pregària de petició o d'acció de gràcies i, també, a l'acció.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un canto de amor que envuelve la tierra

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Se ha dicho que para Francisco de Asís la Trinidad es «Un canto de amor que envuelve la tierra». Bella expresión que define la relación clara de san Francisco con la Trinidad. Es sobre todo la expresión del Amor que es Dios, vivido en sí mismo y derramado en la creación.

Nuestra vida de seguimiento al Señor mira al Padre muy amado y se enriquece con la fuerza del Espíritu en cada uno de nosotros, con la vivencia del Espíritu en la Iglesia.

Es un misterio de Amor, que subyuga y cautiva. Así lo han vivido los santos. En la Exhortación Apostólica *Gaudete et Exsultate* sobre la llamada a la santidad en el mundo actual, el Papa nos enseña que «el designio del Padre es Cristo, y nosotros en él.

En último término, es Cristo amando en nosotros, porque «la santidad no es sino la caridad plenamente vivida». Por lo tanto, «la santidad se mide por la estatura que Cristo alcanza en nosotros, por el grado como, con la fuerza del Espíritu Santo, modelamos toda nuestra vida según la suya». Así, cada santo es un mensaje que el Espíritu Santo toma de la riqueza de Jesucristo y regala a su pueblo».

A María, hija del Padre, madre del Hijo y esposa del Espíritu Santo, le rogamos nos ayude a ser reflejo del Amor de Dios y a loar a Dios con «las Alabanzas del Dios Altísimo» de san Francisco. «Tú eres trino y uno. Tú eres el bien, todo el bien, el sumo bien, Señor Dios vivo y verdadero.»

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / SI 110 / Mc 10,17-27]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma. Sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo. Beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund.

28. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / SI 97 / Mc 10,28-31]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / SI 147 / Mc 10,32-45]. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, rel. caputxí; beat Ramon Escrivà i companys mrs. Sant Pau VI, papa.

30. ■ Dijous [1Pe 2,2-5.9-12 / SI 99 / Mc 10,46-52]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-ileonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. □ Divendres [So 3,14-18 / SI: Is 12 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Beaurada Verge Maria. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

1. ■ Dissabte [Jud 17,20-25 / SI 62 / Mc 11,27-33]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic. Sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. □ † Diumenge vinent, diumenge IX de durant l'any. Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: 1a setm.) [Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Justí i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

Intencions del Sant Pare per al mes de juny

Preguem perquè els migrants que fugen de les guerres o de la fam, obligats a viatges plens de perill i violència, trobin acceptació i noves oportunitats de vida als seus països d'acollida.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisès digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre».

Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus, que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!».

Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls es prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisès habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz del Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre».

Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor; / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abbá, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos».

COMENTARI

Creats a imatge de Déu Pare, Fill i Esperit Sant

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Quin gran goig, quina gran realitat, podem conèixer i experimentar! Sabem que Déu és un Pare bo, que ens ha creat, ens ha donat la vida i ens estima. Les Sagrades Escripures, ja des de l'antiguitat, ens ensenyen que hem estat creats a imatge de Déu, i com Ell, tenim la capacitat d'estimar i de sentir-nos estimats. Ser conscients d'aquesta gran realitat, ha de provocar en nosaltres, un gran goig.

Com a cristians, i pel baptisme, hem estat introduïts en la intimitat del seu amor; som de la seva família. I com a comunitat, som cridats a manifestar l'amor rebut, en les nostres relacions amb els altres.

Hem arribat a l'existència, creats a imatge de Déu que és Pare, Fill, i Esperit Sant, amb els trets significatius d'aquestes tres persones divines. Al mateix temps, sabem que és un sol Déu, que Déu és Amor i Vida, relació i confiada comunicació.

Ens cal relacionar-nos amb Ell, deixar-nos tocar per Déu, i empeltar-nos plenament amb els seus dons; així la nostra vida creixerà, es transformarà i podrem superar les deficiències que puguem tenir amb el nostre tancament, massa vegades egoista.

Déu Pare és amor, saviesa, creativitat, comunicació, vida. Déu Pare ens envia el seu Fill: és Jesús de Natzaret que ens dona la seva Paraula i la seva vida: Ell ja va anunciar que ens enviaria l'Esperit Sant: el seu alè de vida, el seu foc d'amor.

Hem de ser bones imatges de Déu que ens estima i ens salva, i els grans trets de la seva paternitat, de la filiació i de l'Esperit Sant, han d'omplir les nostres vides amb tots els seus dons.

Déu Pare s'ha manifestat al llarg de la història, i significativament, al seu poble escollit. Déu Fill ens ha donat la seva paraula i la seva vida, i resuscitant ens envia a donar a conèixer la seva Bona Nova. Déu Esperit Sant vol venir a nosaltres i omplir els nostres cors amb tots els seus dons; així ben plens del seu foc d'amor serem capaços de conèixer, viure, celebrar i transmetre el gran do que sempre ens vol comunicar.

En totes les nostres oracions, lloem el Senyor i diguem: «Glòria a Déu, Pare, Fill, i Esperit Sant. Amén.»

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dimarts 28 de maig, a les 19.30 h. Institució de lectors al Seminari diocesà de Vallldoreix.

Dimecres 29 de maig, a les 17.30 h. Confirmacions del col·legi Europa International School a la Catedral.

Dissabte 1 de juny, a les 12 h. Missa per la vida al santuari de la Salut de Sabadell organitzat per Casa Guadalupe. / **A les 18 h,** confirmacions a Sant Pau de Rubí.

Diumenge 2 de juny, a les 19 h. Missa i processó de Corpus Christi a la Catedral.

Notícies

El bisbe Salvador presideix la Missa de l'Aplec de la Salut. Mons. Salva-

dor Cristau va presidir, el dilluns 13 de maig, la Missa amb motiu de l'Aplec de la Salut de la ciutat de Sabadell. Assistí la Sra. Marta Farrés, alcaldessa, i altres membres de la corporació municipal. En l'homília, el prelat reflexionà sobre la Mare de Déu com a font de la salut també en els nostres temps, salut física i salut espiritual. Després de la Missa tingué lloc la recepció a l'Hostatgeria.

El bisbe Salvador celebra la Missa a la Companyia de Maria de Cardedeu. El dimecres 15 de maig, Mons. Salvador Cristau va celebrar la Missa a la capella de la Companyia de Maria Nostra Senyora a Cardedeu amb motiu del 75 aniversari de la canonització de santa Joana de Lestonnac, fundadora de l'orde religiós.

El bisbe Salvador beneeix la nova clínica de la UIC a Sant Cugat. El dijous 16 maig, a la tarda, el bisbe Salvador va presidir l'acte de benedicció de la clínica de *Support* de psicologia

i psiquiatria de la UIC a Sant Cugat del Vallès. Van assistir l'alcalde de la ciutat, el president, el rector i membres del patronat de la UIC.

Escola de Pregària per a Joves. El vespre del divendres 17 maig a la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès, el bisbe Salvador va presidir l'Escola de Pregària per a Joves de final de curs. En acabar, s'informà i es donà explicació de les activitats d'estiu, especialment sobre el pelegrinatge d'estiu al santuari d'Oropa.

Terrassa acull un any més la celebració del Rocío. Un any més, Terrassa va acollir la celebració del Rocío que congregà les 21 germandats presents a Catalunya i que formen part de la FECAC, a més de nombrosos fidels i devots que han omplert Can Petit. El diumenge 19 de maig, al matí,

va tenir lloc l'acte central, la celebració de la Missa que ha presidit el bisbe Salvador, a la que ha assistit l'alcalde Terrassa i altres membres de la corporació municipal a més de nombrosos poble fidel.

A més a més...

Missa per la vida. Sota el lema «La vida, do de Déu», Casa Guadalupe organitza una jornada per resar per la fi de l'avortament. La trobada serà el dissabte 1

de juny al santuari de la Mare de Déu de la Salut. L'acte començarà a les 11 h amb la processó de la Mare de Déu i amb el rosari; a les 12 h, el Sr. Bisbe presidirà la Santa Missa.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Creo en Dios

Celebramos hoy, en la solemnidad de la Santísima Trinidad, lo que podríamos decir que es la fiesta del misterio y de la realidad más profunda de Dios, el núcleo central de nuestra fe. Tanto es así, que toda nuestra vida gira en torno a este misterio, y cuando por ejemplo comenzamos cualquier celebración o plegaria, empezamos siempre «En el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo». Y lo mismo hacemos al terminar y al recibir su bendición al final de las celebraciones de la Eucaristía y de la liturgia.

Pero deberíamos preguntarnos quién es Dios para nosotros, cómo es el Dios en el que creemos y lo afirmamos cuando rezamos las palabras del Credo. ¿Qué imagen tenemos nosotros de Dios? Porque, si bien Dios se nos ha ido revelando a lo largo de toda la historia de la salvación, en las Sagradas Escrituras, ha sido Jesús quien, al llegar la plenitud de los tiempos, es decir, ahora, nos lo ha revelado. Nunca hubiéramos podido llegar a conocer quién es y cómo es Dios, si Él

mismo, no nos lo hubiera manifestado en su Hijo amado. Como dice la carta a los Hebreos: «En muchas ocasiones y de muchas maneras, Dios antiguamente había hablado a nuestros padres por boca de los profetas; pero ahora, en estos días, que son los definitivos, nos ha hablado a nosotros en la persona del Hijo, por medio del cual ya había creado el mundo» (Heb 1,1).

Él es el Hijo eterno de Dios, que se ha encarnado y se ha hecho hombre como nosotros, y se nos ha presentado como lo que es, el Hijo de Dios, y nos revela que, si existe un Hijo, hay también un Padre. Y nos revela que también existe un Espíritu Santo. Por eso, ante la pregunta de en qué Dios creemos nosotros, la respuesta solo puede ser que creemos en el Dios que Jesucristo nos ha revelado, un Dios único, que es Padre y es Hijo y es Espíritu Santo. Un Dios que es amor eterno y que nos ofrece vivir en su familia, en su amor: «El que no ama no conoce a Dios, porque Dios es amor. Y el amor de Dios se ha manifestado en

medio de nosotros cuando ha enviado al mundo a su Hijo único para que vivamos gracias a Él... Nosotros hemos conocido el amor que Dios nos tiene y hemos creído en Él» (Jn 4,8-16).

Hoy felicitamos a Dios por esta fiesta de su misterio, de su amor, y damos gracias a Jesús, que es quien nos ha revelado el misterio de su intimidad: «El que me ama, guardará mis mandamientos, y yo rogaré al Padre que os dará otro Defensor para que se quede con vosotros para siempre. Él es el Espíritu de la verdad, que el mundo no puede acoger porque no es capaz de verlo ni conocerlo. Vosotros sois quien lo conocéis, porque habita en vuestra casa y estará dentro de vosotros» (Jn 14,15-17).

En esta fiesta la Iglesia celebra también el día *Pro orantibus*, donde se nos invita a rezar y agradecer a Dios el don de nuestros hermanos, los monjes y las monjas contemplativos. Estos son llamados a una vida de soledad y silencio, de intercesión por el mundo, de contemplación y alabanza del misterio de Dios. Su misión es la más importante en la Iglesia y nada la puede sustituir. Ellos oran en nuestro nombre y oran por nosotros. Hoy agradecemos su entrega y fidelidad.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

